

Denken, spreken, gebaren

Grammaticaal aspect in gesproken Chinees en Engels vanuit het perspectief van multimodale communicatie

Met de opkomst van onderzoek naar gesticulatie (hand- en lichaamsgebaren gemaakt tijdens het spreken) wordt veel aandacht besteed aan variatie tussen talen en aan de relaties tussen grammatica, gebaren en cognitie. Onderzoek naar verschillen tussen Engelse moedertaalsprekers en Chinese sprekers van het Engels als tweede taal geeft inzicht in deze relaties. Voor sprekers van het Chinees blijkt dat grammaticaal ‘aspect’ een van de belangrijkste talige elementen is om een gebeurtenis mee uit te drukken. Grammaticaal aspect kan in meerdere modaliteiten worden uitgedrukt: zowel spraak als gesticulatie. In het laatste geval wordt aspect als het ware ‘belichaamd’.

Voor de analyse van natuurlijke conversatie en de bijkomende gebaren zijn in deze thesis kwalitatieve en kwantitatieve methoden ontwikkeld om de multimodale representatie van grammaticaal aspect en simultane gebaren in kaart te brengen. Ook zijn er vergelijkingen gemaakt tussen spreken en gebaren over gebeurtenissen in het Chinees. Deze onthullen vormen van polysemie van de Chinese aspectvormen die bij de Engels progressieve vorm niet te vinden zijn. Ook blijkt dat Chinese sprekers van het Engels behoudend zijn in de manier waarop zij ‘denken-om-te-spreken’, terwijl ze wel gemengde Chinees-Engelse gebaren maken. Deze bevinding zou bijvoorbeeld van betekenis kunnen zijn voor de ontwikkeling van onderwijsmateriaal om het Engels aan Chinese moedertaalsprekers te leren.